

Nr. 99.
25de
Maj.

Bekendtgørelse

Privatseminariernes Anerkendelse som eksamensberettigede og om Tilfud af Statskassen til saadanne Seminarier.

1. Privatseminariet, der maatte ønske i Henhold til Lov af 30te Marts 1894 § 7 1. og 2. St. at opnaa Ret til at indstille deres Elever til og afholde den affsluttende Prøve for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen, maa til Ministeriet derom indsende Ansøgning indeholdende saadanne Oplysninger, som i Følge de i nævnte § angivne Betingelser for Anerkendelsen kunne stønnes at være af Betydning for denne. For saa vidt der søges om Anerkendelse fra Begyndelsen af det nu forestaaende Undervisningsaar at regne, maa Ansøgning være indgivet til Ministeriet inden 15de Juni d. A., medens Ansøgning om Anerkendelse fra et senere Tidspunkt eller om Fornøjelse af den Anerkendelse, som eventuelt vil blive meddelt, maa indsendes et halvt Aar forinden den første Optagelsesprøve, der paaregnes afholdt i Henhold til Anerkendelsen. De paagældende Seminarier ville derefter paa Foranledning herfra blive nærmere undersøgte og Bestemmelse blive taget om deres eventuelle Anerkendelse.

2. Med Hensyn til det i Lovens § 10 a hjemlede rentefri Laan af Statskassen, der indtil et Beløb af 5,000 Kr. kan ydes anerkendte Privatseminariet til Dækning af Udgifter til Forandring af Bygninger, Klasseværelser og Udstyr i Anledning af Anerkendelsen bemærkes, at Størelsen af Laanet til det enkelte Seminarium nærmere vil blive fastsat, naar det paagældende Arbejde, hvortil Laanet søges, er udført og godkendt af Ministeriet. Som Garanti for Laanets eventuelle Tilbagebetaling maa af Laantageren stilles en saadan Sikkerhed, som efter Forholdene i det enkelte Tilfælde maa findes begrundet, idet der dog ikke vil blive forlangt nogen kvalificeret Prioritets sikkerhed.

Angaaende de i samme § under b og c omhandlede Tilfud, skal der henvises til de Skemaer, der til sin Tid ville blive tilstillede Seminarierne til Udfyldning, forinden Beregningen af de enkelte Tilfud finder Sted, idet her blot skal bemærkes, at der under de „faste Lærere og Lærerinder“, hvis samlede Løn ligger til Grund for Beregningen af det under b fastsatte Tilfud, kan medregnes faste Timelærere og Timelærerinder. Hvilke Lærere og Lærerinder der i det enkelte Tilfælde ville kunne henføres under denne sidste Kategori, vil dog først kunne afgøres, naar samtlige Skemaer fra Seminarierne foreligge udfyldte.

For saa vidt angaar det under d opførte Tilfud til Hjælp ved Elevers Oplærelse i praktisk Skolegerning, vil en Fordeling af det samlede Beløb ikke kunne finde Sted, forinden der foreligger en endelig Ordning af de herhenhørende Forhold og nøjagtige Oplysninger om de Udgifter, som den paagældende Undervisning paadrager det enkelte Seminarium.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 25de Maj 1894.

Goos.

A. P. Weis.